

Arrest

nr. 211 651 van 26 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten E. MASSIN en A.-C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken. U zou een hindoe zijn, afkomstig uit Meesalai, Jaffna. Sinds 2003 zou u de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) gesteund hebben. U zou geen lid geworden zijn. U zou uw driewielerscooter hebben laten gebruiken door de "LTTE" en u zou aanwezig geweest zijn bij een rel waarbij een legerkamp in brand werd gestoken. Na het aflopen van de vredesbesprekingen zou de "LTTE" uw regio weer verlaten hebben. In oktober 2007 zou het leger verschillende mensen in de regio opgepakt hebben, waaronder u.

Alle gedetineerden zouden aangewezen zijn als supporters van de "LTTE" door Madan. Na een dag kwam u vrij, maar u diende zich wekelijks aan te melden in het legerkamp. Bij deze meldingen werd u steevast ondervraagd over uw kennis van de "LTTE" en tevens zou men u gemarteld hebben. Toen u bemerkte dat vrienden van u die niet meer opgeroepen werden, vermoord werden, zou u besloten hebben om de regio te verlaten. U verkreeg officieel toestemming van het leger om het schip te nemen van Jaffna naar Colombo. In Colombo wist u bij uw autoriteiten een paspoort te verkrijgen. In februari 2008 zou u naar Qatar vertrokken zijn, waar u de komende jaren woonde en werkte. In 2011 keerde u voor drie maanden met uw eigen paspoort terug naar Sri Lanka. Hierna zou u teruggegaan zijn naar Qatar. Daar u dacht dat u wel veilig zou zijn en daar u uw gezin miste zou u in maart 2017 definitief teruggekeerd zijn naar Sri Lanka. De eerste maanden zou u in Meesalai verbleven hebben. Hier zou de CID u tweemaal zijn komen zoeken. In juli 2017 zou u naar Colombo vertrokken zijn en in december 2017 zou u Sri Lanka met behulp van een vals paspoort verlaten hebben. U zou via Qatar een vlucht naar Oekraïne genomen hebben waarna u over land doorreisde naar België, waar u op 10/01/2018 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw originele Srilankaanse identiteitskaart, twee identiteitskaarten uit Qatar, twee rijbewijzen uit Qatar, uw bankkaart uit Qatar, uw Srilankaanse geboorteakte en deze van uw echtgenote en uw twee kinderen, uw huwelijksakte, een verklaring van uw echtgenote, uw tickets tussen Qatar en Sri Lanka van maart 2017, kranten met een algemene inhoud, overlijdensaktes en andere documenten van mensen waarvan u beweert dat zij omgekomen zouden zijn wegens problemen gelijkend aan de uwe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Uw verklaringen waren immers doorspekt met ongeloofwaardigheden, zodat u uw relaas niet aannemelijk wist te maken.

U beweerde immers dat u in 2007 opgepakt werd door het leger wegens uw steun aan de LTTE en dat u hierdoor nu nog steeds gezocht wordt in Sri Lanka. Uw eigen verklaringen spreken deze bewering echter tegen.

U verklaarde dat u in oktober 2007 eenmalig opgepakt werd door het leger waarna u zich wekelijks diende te melden bij het leger. U legde echter geen enkel document neer ter ondersteuning van de bewering dat u opgepakt werd, noch dat u zich geregeld diende te melden. U beweerde dat het leger over al uw identiteitsgegevens zou beschikken daar ze bij uw arrestatie uw identiteitskaart afgenomen en bijgehouden zouden hebben (gehoorverslag CGVS p. 9). U er op gewezen dat de door u neergelegde identiteitskaart dateert van april 2007 waardoor dit logischerwijze dezelfde identiteitskaart zou zijn dat u in oktober 2007 diende af te geven zonder dat u het teruggekregen zou hebben, veranderde hierop uw verklaringen: het leger zou een legeridentiteitskaart van u afgenomen hebben.

Wat betreft uw activiteiten voor de "LTTE" dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover vaag en weinig doorleefd voorkomen. U verklaarde dat uw scooter werd gebruikt om met speakers propaganda te verkondigen. U gevraagd om dit in detail te duiden (waar, wanneer, waarom, welke meetings,...), kon nauwelijks verdere gegevens verschaffen (gehoorverslag CGVS p. 7). Toch beweerde u zo'n vier jaren een supporter geweest te zijn. U gevraagd waarom u gezien de dur van uw steun geen volledig lid werd van de LTTE, beweerde vreemd genoeg dat dit u niet interesseerde (gehoorverslag CGVS p. 8). Voorts beweerde u dat een neef van u bij de LTTE zat, maar opnieuw bleef u schaars met details wanneer u hier naar bevroegd werd (gehoorverslag CGVS p. 8-9).

Voorts is het volstrekt ongeloofwaardig dat gezien de context waarin uw arrestatie plaatsvond (de oorlog tussen de LTTE en het leger was terug opgelaaid) dat u zo gemakkelijk het land kon verlaten. U beweerde dat het leger u wekelijks opriep, ondervraagde en martelde. Het leger toonde dus duidelijk een meer dan gemiddelde interesse in u en de informatie die u zou hebben. In dit licht is het dan ook volledig ongeloofwaardig dat nadat u op een dag besloten had om zich niet meer te melden bij het leger, u het schip van Jaffna naar Colombo zou nemen. U diende na enige vragen immers toe te geven dat het hier om een officiële scheepsverbinding ging, die georganiseerd werd door het leger. Dat u, die blijkbaar een duidelijk doelwit zou vormen voor het leger, van datzelfde leger te midden van oorlogstijd een officiële toestemming (waarvan u aangaf dat ze nodig was en dat u ze verkreeg) zou krijgen om gebruik te maken van dit schip om Jaffna te verlaten is volledig ongeloofwaardig. Uw bewering dat men uw gegevens niet doorgegeven zou hebben daar u zich geregeld meldde, is onvoldoende. Uiteindelijk bent u afkomstig uit Meesalai, een dorpje vlak bij Jaffna. Men kan er dan ook vanuit gaan dat indien de lokale militairen interesse zouden hebben in u men dit doorgegeven zou hebben aan de collega's die het enige transportmiddel om de stad te verlaten zouden beheren.

Bovendien beweerde u dat terwijl het leger toch naar u op zoek geweest zou zijn, u niet alleen met toestemming van het leger uw thuisregio wist te verlaten, maar dat u ook nog eens van dezelfde autoriteiten een paspoort verkregen zou hebben waarmee u ook nog eens het land wist te verlaten. Dit is volstrekt ongeloofwaardig en breekt dan ook uw bewering vervolg te worden door de Srilankaanse autoriteiten af.

Voorts beweerde u dat u ondanks dat het leger interesse had in u en ondanks dat ze over uw identiteitsgegevens beschikten (mits uw legeridentiteitskaart) en ondanks dat ze over fotobewijs beschikten over uw aanwezigheid bij een rel waarbij een legerkamp werd vernield, u in 2011 zonder dat u ook maar gecontroleerd werd, met uw eigen paspoort kon terugreizen naar Sri Lanka, waar u drie maanden verbleef en waarna u met dat zelfde paspoort op uw identiteitsgegevens wist terug te keren naar Qatar. Dit wijst er andermaal op dat de Srilankaanse overheden geen speciale interesse hadden in u.

In dit licht is het dan ook bevreemdend dat gezien het gemak waarmee u in het verleden onder veel moeilijker omstandigheden het land in en uit wist te reizen, de overheden plots in 2017 wel interesse zouden hebben in u. Uiteindelijk is dit bijna 10 jaar nadat men u zonder al te veel problemen liet vertrekken en ondertussen ligt de burgeroorlog ook al jaren achter de rug. U beweerde dat de CID u tot tweemaal toe zou zijn komen zoeken, maar u weet deze bewering op geen enkele manier te staven. U legde geen enkel document neer dat er op zou kunnen wijzen dat u ooit enige vervolging door uw autoriteiten diende te ondergaan. Nochtans beweerde u wel over documenten te beschikken, maar uw excuses waarom u deze niet neerlegde raakten kant noch wal. Zo beweerde u dat er een oproepingsbrief voor u aangekomen zou zijn, maar uw echtgenote zou deze verbrand hebben en tevens zou uw echtgenote een klacht hebben neergelegd bij de politie, maar ze kon geen kopie verkrijgen daar de hoofdofficier op het politiekantoor op vakantie was. Dit vormen duidelijk zeer vage en onaannemelijke excuses en deze bieden dan ook onvoldoende verklaring voor het ontbreken van enig document ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Hierbij dient nog aangehaald dat blijkens toegevoegde informatie in Sri Lanka veelvuldig documenten vervalst worden.

Tenslotte dient nog gewezen te worden op uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw finale vertrek uit Sri Lanka in december 2017. U verklaarde hierbij gebruik gemaakt te hebben van een vervalst Srilankaans paspoort. Echter kon u buiten de naam op dit paspoort geen enkel ander identiteitsgegevens verstrekken. U diende door te gaan voor deze persoon, zodat men er vanuit kan gaan dat u minstens de basis identiteitsgegevens zou kennen., vooral daar deze van belang kunnen zijn bij identiteitscontroles tijdens internationale reizen. Voorts beweerde u vanuit Oekraïne over land naar België gereisd te zijn, maar u kon geen enkel detail geven over deze reis. U kon zelfs niet zeggen door welke landen, steden of dorpen u reisde. Dit is gezien de afstand volledig ongeloofwaardig. Uw oppervlakkige, ongeloofwaardige verklaringen over deze reis doen dan ook sterk vermoeden dat u de ware toedracht probeert te verbergen. Hierdoor ontstaat dan ook het vermoeden dat u Sri Lanka opnieuw met gebruik van uw eigen paspoort verlaten zou hebben en dit op een ander moment en op een andere manier dan deze door u beschreven. U gevraagd achter uw eigen paspoort wat een zeer sterk bewijsstuk in uw voordeel zou kunnen vormen daar het duidelijkheid zou verschaffen over uw verblijfplaatsen en reizen tijdens de afgelopen tien jaren, verklaarde zeer stereotiep dat u dit paspoort had afgegeven aan uw smokkelaar. Er werd hierbij ook vastgesteld dat u geen enkele moeite heeft gedaan om dit paspoort terug te krijgen van uw smokkelaar, en dat u dit verlies van dit toch wel belangrijke identiteitsdocument nooit heeft aangegeven (gehoorverslag CGVS p. 4).

Dit alles wekt de indruk dat u dit paspoort nog steeds heeft, maar simpelweg niet wil voorleggen daar de inhoud niet strookt met uw verklaringen. Dit gegeven breekt verder uw oprechtheid af.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw huwelijksakte en de geboorteaktes van u, uw echtgenote en jullie twee kinderen kunnen aanvaard worden, net als uw documenten uit Qatar en uw Srilankaanse identiteitskaart. Uw identiteit (en deze van uw familieleden), nationaliteit en uw verblijf in Qatar staan hier immers niet ter discussie. Uw ticket wijst er op dat u inderdaad in maart 2017 van plan was om terug te reizen naar Sri Lanka, dit document spreekt zich evenwel niet uit over de reis zelf, noch over mogelijke eerdere reizen. De verklaring van uw echtgenote heeft geen toegevoegde waarde daar ze duidelijk subjectief van aard is en enkel dient ter ondersteuning van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden. De kranten hebben een algemene inhoud en voegen niets toe. Daarnaast legt u verschillende documenten voor van mensen waarvan u beweert dat ze net als u het slachtoffer werden van repressie. U gaf duidelijk aan dat deze documenten geen enkele band met u persoonlijk hadden. Ook kunt u op geen enkele manier aantonen dat er enige band zou bestaan tussen de personen vermeld in deze documenten en u.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 mei 2018 in een eerste middel een schending aan van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van

behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Verzoeker benadrukt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst *"omwille van het feit dat hij bewaakt wordt door het Sri Lankaanse leger, omdat hij eerder de Liberation Tigers Of Tamil Eelam (LTTE) gesteund heeft. Hij vreest dat het hem opsloten, folteren, of zelfs vermoorden zullen indien hij terugkeert."*

Verzoeker haalt artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan.

Hij verduidelijkt dat zijn vervolging en vrees voor vervolging dus gebaseerd is *"op politieke overtuigingen en raciale gronden, omdat verzoeker etnisch Tamil is, en het leger nog steeds de Tamil minderheid vervolgt. Het is niet betwistbaar, en ook niet betwist door het CGVS in haar besluit, dat deze problemen binnen de criteria van het Verdrag van Genève vallen."*

Verzoeker herneemt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft *"in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van het feit dat hij het risico loopt om gearresteerd, gefolterd, of gedood te worden door het leger, wegens zijn eerder werk bij de LTTE."*

Het verzoekschrift voert aan dat verschillende bronnen bevestigen dat *"het leger de Tamil in het voormalige conflict gebied (waar verzoeker afkomstig is) nog nauwelijks bewaken. De COI Focus , Sri Lanka, Terugkeer naar Sri Lanka van 7/11/2016 bevestigt dat Tamil burgers "regelmatig in de militaire kampen en politiekantoren verschijnen" moeten, ze moeten " bij het leger hun aanwezigheid thuis bevestigen met een handtekening", waardoor ze tijdens zulke ondervragingen regelmatig aan mishandelingen blootgesteld zijn (zie COI focus p.7).*

"Het element van angst" bestaat nog altijd in het Noorden (COI focus p.5). Het leger intimideert en bewaakt streng voormalige LTTE-leden, zelfs als ze alleen oppervlakkige banden met de LLTE of een laag profiel hadden binnen de organisatie hadden (CF COI focus p8 en 17). Het leger deelt voormalige LTTE leden in verschillende categorieën. De eerste zijn leden die een militaire training doorgelopen hebben, deze moeten "dwingend gerehabiliteerd worden". De tweede categorie, zijnde de mensen die LLTE steunen of gesteund hebben, en de derde categorie (voormalige informanten) hoeven niet gerehabiliteerd maar alleen gemonitord te worden (COI focus p 8).

Foltering is trouwens en gebruikelijke praktijk bij de politie en het leger, om van mensen die verdacht worden een band te hebben (of gehad hebben) met de LLTE te ondervragen. (COI focus p 10). Onder de Prevention of Terrorism Act (PTA), worden vele Tamils gearresteerd, vastgehouden en gefolterd. Sinds 2016 stijgt het aantal arrestaties onder de PTA."

Verzoeker verwijst tevens naar wat de *"Speciaal rapporteur van de VN over de bevordering en bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in de strijd tegen het terrorisme (zie bijlage 3- Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14 / 07 / 2017)"* meldt:

"The evidence points to the conclusion that the use of torture has been, and remains today, endemic and routine, for those arrested and detained on national security grounds. Since the authorities use this legislation disproportionately against members of the Tamil community. it is this community that has borne the brunt of the State 's well-oiled torture apparatus.

of: "entire communities have been stigmatized and targeted for harassment and arbitrary arrest and detention, and any person suspected of association, however indirect, with the LTTE remains at immediate risk of detention and torture. "

of: "80 per cent of those most recently arrested under the PTA in late 2016 complained of torture and physical ill-treatment following their arrest. in cases which were later dealt with under ordinary criminal law. The Human Rights Commission emphasised that torture in custody formed a major priority in its work, and remains a pressing human rights concern. The most senior judge responsible for PTA cases in Colombo informed the Special Rapporteur that in over 90 per cent of the cases he had dealt with so far in 2017. he had been forced to exclude the essential confession evidence because it had not been given voluntarily - that is that it had been obtained through the use or threat of force.

en ook: "Through a combination of extended executive detention, and grossly protracted criminal proceedings. suspects arrested under the PTA have commonly been held in detention, in conditions that amount to inhuman and degrading treatment. for many years without ever having been found guilty of anything. and without any effective judicial review of their detention."

Verzoeker voegt toe dat andere objectieve bronnen dit bevestigen:

"In Sri Lanka, the government invokes the possibility of LTTE resurgence to justify heavy militarization of the former war zone. A recent mapping exercise estimated that in one district; there was at least one soldier present for every two civilians. Tamils living in these areas suffer ongoing surveillance and harassment by the security forces. And white van abductions and torture of those suspected of links to the LTTE continue to this day."

en ook: "The Associated Press published an explosive report documenting more than 50 Tamil men 's allegations that Sri Lanka 's security forces sexually assaulted and tortured them. Their accounts of gang rape, sexual humiliation, and penetration with barbed wire are subverted by medical records and psychiatric evaluations. The details are stomach- turning. The news broke at an inconvenient time for Sri Lanka, which is up for its Universal Periodic Review at the U.N. Human Rights Council this week The government delegation's assurances of a "zero tolerance policy" on torture sat awkwardly alongside reports of abuses so shocking that one career human rights investigator described them as "the most egregious and perverted that I've ever seen. (...) "But it's not just the brutality of the assaults that stands out; it's their routine nature. Because, unsettlingly, these allegations are not anomalous. In 2016, the British organization Freedom from Torture reported that 71 percent of its predominantly male Tamil clients said they had been raped or endured other sexual torture. Given the stigma that conservative Tamil culture attaches to rape, male victims have a strong incentive to remain silent about such crimes. The actual incidence is likely to be even higher than the reported rate. " (The Washington Post, "Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?", 16/11/2017)."

Het verzoekschrift legt uit dat het volgens de rapporten de bedoeling is met de ontvoeringen en folterpraktijken onder meer om *"Tamils af te schrikken om campagne te voeren in verkiezingen, politieke informatie te verdelen, of de aandacht te trekken op de verdwijning van een familielid. Het zou ook de bedoeling zijn om Tamils af te schrikken om te getuigen tegen de regering in toekomstige gerechtheidsinitiatieven."*

Het verzoekschrift haalt aan dat de rapporten melding maken van *"racisme, vervolging, uitbuiting en zelfs een vorm van post conflict etnische zuivering als achterliggende motieven voor de ontvoerings en folterpraktijken. (COI focus p 18). Ondanks de beloften van de regering om aan mensenrechtenschendingen door zijn executieve arm te sanctioneren, melden verslagen dat "Volgens ITJP, is de cultuur van straffeloosheid bij de veiligheidsdiensten virtueel dezelfde gebleven als onder de Rajapaska regering. De modus operandi voor ontvoering, detentie, ondergraving, foltering, seksueel geweld en vrijlating en ruil voor grote betalingen aan de veiligheidsdiensten en de mensensmokkelaars blijft ongetwijfeld" (COI focus p 18)."*

Het verzoekschrift stipt aan dat de Sri Lankaanse regering *"de vervolgingen tegen Tamils negeert, het gebruik van foltering, de ontvoeringen... (ABC news, Sri Lanka official déniés allégations of torture, rape, 2017)."*

Verzoeker betoogt dat hij als Tamil en voormalige kok bij de LTTE, en omdat hij er een training doorliep, hoog op de lijst van risico profielen staat.

Bovendien, zijn de verslagen volgens het verzoekschrift zeer duidelijk betreffende Tamil terugkeerders naar Sri Lanka: zelfs wie een lichte band met de LTTE heeft of gehad heeft, loopt het gevaar om gearresteerd en gefolterd te worden (COI focus p. 12-13,17-18). Verschillende Europese en internationale organisaties melden vele gevallen van arrestatie en foltering (COI focus p. 19).

Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn ras en politieke overtuigingen, in de brede zin.

Tevens voert het verzoekschrift aan dat de grieven van de commissaris-generaal, die de geloofwaardigheid van de vervolgingen die verzoeker heeft ondergaan en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Sri Lanka in vraag stellen, onvoldoende zijn.

Verzoeker vraagt de Raad *"dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoekers verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de vervolgingen tegen Tamils, en bijzonders tegen Tamils terugkeerders van wie alleen vermoed wordt dat ze banden, zelfs lichts, met de LTTE hadden of hebben."*

Verzoeker meent dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Verzoeker haalt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan en stelt het CGVS dit “*vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegenspreekt. Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Sri Lanka, geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen.*”.

Verzoeker haalt rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan (CCE, arrêt n° 29 226 du 29 juin 2009).

Verzoeker meent, op basis van zijn verklaringen, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Bovendien meent verzoeker dat verweerder haar onderzoeksplicht niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Het verzoekschrift geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker legt uit dat artikel 2 van het EVRM het recht op leven toewijdt, welk door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna “EHRM”) beschouwd als één van de meest fundamentele rechten. Inderdaad, het EHRM beoordeeld dat “*Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus erg interpreteren*” (EHRM, “*MacCann Farrel, Savage t. Verenigd Koninkrijk*”, 27 september 1995, verzoekschrift n° 18984/91).

Verzoeker stelt verder dat “*artikel 3 van het EVRM bevat de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat “en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”, §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt wordt niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juni 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 - 155).”.*

Het verzoekschrift betoogt dat de eerbiediging “*van beide fundamentele rechten - artikelen 2 en 3 van het EVRM - hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T. Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 - 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiend uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).”.*

Verzoeker is van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt dat één of meerdere fundamentele rechten geschonden worden.

In casu betwist de commissaris niet dat Tamils die een band hebben of gehad hebben met de LTTE het risico lopen gearresteerd, gefolterd, of ontvoerd te worden.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de “*artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de*

redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest").

Verzoeker is van mening dat de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

Waar verweerder aan verzoeker verwijt dat hij verklaarde dat het leger in oktober 2007 zijn identiteitskaart genomen heeft, maar dat hij een identiteitskaart van april 2007 neerlegt, bevestigt verzoeker dat het leger zijn legeridentiteitskaart genomen had, en niet zijn gewoontelijke identiteitskaart. Verzoeker merkt op dat hem vervolgens door de commissaris-generaal verweten wordt dat hij niet genoeg details gegeven heeft over hoe de LTTE zijn scooter gebruikte om propaganda te voeren. Verzoeker voert aan dat hij details gegeven heeft, maar dat de beslissing ermee geen rekening houdt. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en stelt dat hij bijvoorbeeld de naam van de kamp waar hij zijn scooter moest brengen, gegeven heeft, alsook de naam van de persoon van de LTTE die hem gebeld heeft en gevraagd om de scooter te brengen (zie p. 7). Verder bevestigt verzoeker dat hij de toestemming kreeg om Jaffna met de boot te verlaten door een andere sectie van het leger, en dat de verschillende secties niet veel met elkaar communiceren.

Verzoeker bevestigt voorts dat hij een paspoort kon verkrijgen in Colombo, *"omdat de overheden in Colombo weinig daten delen met de overheden in Jaffna"*. Hij verwijst naar de zwakke overheden in Sri Lanka en voegt eraan toe dat de corruptie zo hoog is in Sri Lanka, dat het ook gemakkelijk is om een paspoort te kopen (zie Sri Lanka Corruption Report , <https://www.business-anti-corruption.com/country-profiles/sri-lanka/>).

Waar het CGVS zich verbaast over het feit dat verzoeker in 2011 het land zonder grote moeilijkheden verlaten kon (na een kort verblijf), ondanks het feit dat het leger interesse in hem had, stelt verzoeker *"dat de oorlog in 2011 nog niet lang voorbij was, en dat de regering toen meer inspanningen deed voor de verzoening proces als voor het arresteren van voormalige leden van de LTTE, terwijl dit nu niet meer het geval is. De "Lessons Learnt and Reconciliation Commission" werd inderdaad zwaar gekritiseerd nadat ze haar verslag publiceert heeft, en de repressie acties van de regering tegen Tamil en voormalige LTTE leden ging verder."*

Aangaande de vaststelling van het CGVS dat het bevreemdend is dat de overheden in 2017 opnieuw interesse voor verzoeker tonen en dat de CID zijn huis opzoekt, legt verzoeker uit *"dat niemand buiten zijn familie wist dat hij in 2011 kort terug gekeerd was naar Sri Lanka, terwijl hij veronderstelt dat iemand aan de overheden verraden heeft dat hij terug naar Sri Lanke verhuisde in 2017."*

Voorts stelt verzoeker vast dat het CGVS hem ook verwijt dat hij geen bewijs heeft dat de CID hem zocht. Verzoeker legt uit dat *"zijn vrouw toen geen kopie kon verkrijgen van haar klacht, na de bezoek van de CID, maar dat ze terug gegaan is naar de commissariaat en een bewijs gestuurd heeft. Verzoeker gaat dit document zodra mogelijk sturen"*.

Wat betreft het verwijt dat verzoeker geen details kon geven over de landen door welke hij gereisd heeft voordat hij in België aankwam, stelt verzoeker te hebben verklaard dat het de eerste keer was dat hij in Europa was, en dat hij dus geen kennis had van de plaatsen (zie p. 6).

Tot slot benadrukt verzoeker dat de bestreden beslissing erkent dat Tamils bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd worden, en verwijst hij naar de bovenvermelde rapporten om aan te tonen dat hij niet alleen het gevaar zal lopen om ondervraagd te worden, maar ook om gemarteld of gedood te worden.

In hoofddorde wordt gevraagd *"de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling; in ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek, onder andere over de steun van verzoeker aan de LTTE, en de algemene discriminatie, arrestaties, detenties, foltering en moorden van Tamils in Sri Lanka."*

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "*Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14/07/2017*"; "*The Washington Post, 'Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?'*, 16/11/2017"; "*ABC news, Sri Lanka official denies allegations of torture, rape, 2017*".

Bij aanvullende nota van 10 september 2018 voegt verweerder de COI Focus "*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten ten gevolge van zijn steun aan de LTTE in het verleden.

2.4.2. Verzoeker verklaarde dat hij de LTTE tussen 2003 en 2007 steunde, totdat het leger hem oppakte (notities persoonlijk onderhoud van 4 april 2018 (hierna: notities), p. 8). Hij voegde eraan toe dat hij hen enkel hielp, maar geen lid werd omdat hij "*toen niet geïnteresseerd [was] om lid te worden*" (notities, p. 8). Verzoeker stelde dat hij een driewielerscooter had en dat deze werd gebruikt door de politieke afdeling van de LTTE om aankondigingen te doen voor meetings (notities, p. 7). Verzoeker gaf voorts aan dat hij tevens problemen kende omdat hij betrokken was geweest bij een rel waarbij stenen werden gegooid en een legerkamp in brand werd gestoken (notities, p. 11). De Raad stelt vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken naliet te vermelden dat hij zijn scooter ter beschikking stelde van de LTTE, doch verklaarde: "*Ik was sympathisant van LTTE sinds 2003 tot mijn vertrek uit Sri Lanka. Gezien ik nu niet meer in Sri Lanka ben, geef ik ook geen steun meer aan LTTE. Ik nam deel aan verschillende demonstraties tegen het leger waarbij stenen gegooid werden en banden in brand gestoken werden tijdens deze demonstraties. Ik nam ook deel aan de vergaderingen georganiseerd door LTTE alsook spioneren voor LTTE.*" (vragenlijst CGVS, punt 3.3). Tevens dient worden opgemerkt dat, waar verzoeker initieel bij de DVZ nog aangaf dat hij diende te spioneren voor de LTTE, hij dit niet vermeldde voor het CGVS. Overigens sprak verzoeker bij de DVZ over meerdere demonstraties waarbij brand werd gesticht, terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij betrokken was bij één rel. Dergelijke incoherente verklaringen aangaande zijn activiteiten voor de LTTE, die overigens de aanleiding vormen voor zijn problemen met de CID en aldus tot de kern van zijn relaas behoren, ondergraven de geloofwaardigheid van zijn asielerelaas. Dit klemt te meer nu verzoekers diverse asieler verhalen leiden tot een geheel andere levensloop en dus geen verspreking of details betreffen.

2.4.3. Waar in het verzoekschrift overigens nog gewag gemaakt wordt van het gegeven dat verzoeker een kok was voor de LTTE en een training onderging, merkt de Raad op dat dit niet de minste weerslag vindt in verzoekers verklaringen gedurende de procedure.

2.4.4. Verder slaagt verzoeker er niet in zijn arrestatie in oktober 2007, noch zijn daaropvolgende meldingsplicht bij het leger aan te tonen. Zo legt verzoeker geen enkel begin van bewijs neer met betrekking tot zijn arrestatie of meldingsplicht. Hij beweerde louter dat het leger over al zijn identiteitsgegevens zou beschikken omdat ze bij zijn arrestatie zijn identiteitskaart afgenomen en vervolgens bijgehouden zouden hebben (notities, p. 9). Nochtans dateert de door verzoeker neergelegde identiteitskaart van april 2007. Hierop gewezen, paste verzoeker zijn verklaringen meteen aan en stelde dat hij zijn legeridentiteitskaart had afgegeven bij zijn arrestatie (notities, p. 9), wat niet meer is dan een blote bewering die herhaald wordt in het verzoekschrift. Voorts verklaarde verzoeker dat hij in oktober 2007 eenmalig werd opgepakt door het leger omwille van steun aan de LTTE en dat hij sindsdien elke dag meldingsplicht had (*"In 2007 oktober werd ik eenmaal gearresteerd, sinds die dag moest ik elke dag komen tekenen, elke keer als ze me onderzoeken werd ik gemarteld en vroegen ze info over Ltte"* notities, p. 9), terwijl hij even later verklaarde dat hij zich niet elke dag maar eenmaal per week diende aan te melden (*"Slechts een dag in kamp, daarna moest ik me elke week aanmelden voor handtekening"*, notities, p. 9). Verzoekers verklaringen over eenvoudige zaken zijn geheel onverzoenbaar en dus niet waarachtig.

2.4.5. Voorts is verzoekers meldingsplicht ingevolge zijn arrestatie in oktober 2007 strijdig met het gemak waarmee hij met zijn eigen paspoort het land kon verlaten. Immers, indien het leger hem wekelijks opriep, zelfs ondervraagde en martelde, dan is het niet geloofwaardig dat verzoeker na vijf à zeven weken gewoon besloot zich niet meer te melden. Bovendien nam verzoeker het schip van Jaffna naar Colombo nam wat de officiële scheepsverbinding was die georganiseerd wordt door het leger (notities, p. 10). Verzoeker kan niet overtuigen waar hij stelt dat het leger, hem als doelwit zag dat ze nauwgezet wilden volgen en hem verplichtte zich te melden in Jaffna, plots te midden van de oorlog zonder meer van gedachten zouden veranderen en hem een officiële toestemming (waarvan verzoeker zelf aangaf dat ze nodig was en dat hij ze verkreeg) geven om te vertrekken per schip van Jaffna. Verzoekers bewering dat men zijn gegevens niet doorgegeven zou hebben omdat hij zich geregeld meldde (notities, p. 10), is geheel onrealistisch. Ofwel staat verzoeker gesignaleerd en zelfs met bijkomende meldingsplicht ofwel is hij dit niet. Aangezien verzoeker met officieel transport en met een officiële toelating naar Colombo vertrokken is kan niet aangenomen worden dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt geviseerd. Dit blijkt eens te meer nu hij zelfs de toelating kreeg om het land legaal te verlaten en dit met de administratieve steun van de autoriteiten die hem een paspoort hebben uitgereikt (notities, p. 3, p. 10).

2.4.6. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij de boot kon nemen in Jaffna en een paspoort kon aanvragen in Colombo, omdat noch de verschillende secties, noch de verschillende overheden met elkaar communiceren. Verzoeker legt geen objectieve landeninformatie neer die deze stelling kan ondersteunen. Integendeel verzoekers verklaringen staan haaks op elkaar. Indien hij beweert dat de Sri Lankaanse autoriteiten 10 jaar nadat hij voor één dag werd opgepakt en niet teruggekeerd is tijdens zijn meldingsplicht hem weet te vinden, dan is niet aannemelijk dat dezelfde autoriteiten dermate slordig zijn of ongecoördineerd. Verzoeker blijft blij loutere beweringen. Het verzoekschrift verwijst nog naar de corruptie in Sri Lanka en dat het gemakkelijk is een paspoort te kopen maar laat na dit objectief te steunen. Bovendien is dit strijdig met verzoekers verklaringen. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen enkel gewag maakte van het gegeven dat hij zijn paspoort zou gekocht hebben, doch louter liet optekenen: *"In Colombo aangevraagd, is van overheid zij vaardigen dit uit."* (notities, p. 3).

2.4.7. Verder verklaarde verzoeker dat hij in 2011 naar Sri Lanka terugkeerde met zijn eigen paspoort, er drie maanden verbleef en vervolgens het land opnieuw met zijn eigen paspoort uitreisde (notities, p. 3). Ook in 2017 kon verzoeker Sri Lanka zonder enig probleem Sri Lanka terug inreizen met zijn eigen paspoort (notities, p. 11). Uit de COI Focus *"Sri Lanka. Risico op terugkeer"* van 7 november 2016 (toegevoegd aan het administratief dossier) en uit de COI Focus *"Sri Lanka. Risico op terugkeer"* van 29 mei 2018 (neergelegd bij aanvullende nota) blijkt nochtans dat bij aankomst op de luchthaven een doorgedreven screening plaatsvindt en dat zowel de luchthavenautoriteiten als de autoriteiten in de woonplaats van de terugkeerders op zoek zijn naar *"bepaalde profielen"*. Bovendien blijkt dat een terugkeer uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf indien een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt.

Er dient dan ook van te worden uitgegaan dat verzoeker deze screening doorlopen heeft en hij Sri Lanka meermaals zonder problemen met zijn eigen paspoort en op legale wijze kon in- en uitreizen. Hieruit kan slechts worden afgeleid dat verzoeker niet in de aandacht stond van de Sri Lankaanse autoriteiten wat zijn beweerde band met de LTTE en voorgehouden vrees voor vervolging op fundamentele wijze ondergraaft.

2.4.8. Gezien verzoeker in het verleden zonder enige problemen het land in- en uitreisde, kan niet worden ingezien dat verzoeker in april 2017 - een maand na zijn terugkeer naar Sri Lanka en bijna tien jaar nadat hij het land voor het eerst verliet - opeens wel zou worden gevisieerd door de overheid (notities, p. 11). Dit klemt te meer nu de burgeroorlog ook al vele jaren beëindigd is. Bovendien legt verzoeker geen enkel begin van bewijs neer dat hij ooit enige vervolging door de autoriteiten diende te ondergaan, terwijl hij wel beweerde over documenten te beschikken. Verzoekers uitleg, "*vrouw heeft brief verbrand*" (notities, p. 2) en "*vrouw heeft rapport ingediend bij politie, ze wou dit verkrijgen maar de officier die de leiding heeft is op vakantie jammer genoeg*" (notities, p. 7), zijn niet meer dan flauwe uitvluchten. Verzoeker gaf in het verzoekschrift nog aan dat hij het bewijs van de klacht van zijn echtgenote bij de politie zou bezorgen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker dit niet deed.

2.4.9. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat iemand hem zou verraden hebben aan de Sri Lankaanse autoriteiten, waardoor ze hem opnieuw in het vizier kregen. Verzoeker gaat eraan voorbij dat indien verzoeker werkelijk gezocht werd door de Sri Lankaanse autoriteiten en dus gesignaleerd stond er geen derden nodig waren om hem te verraden. Bovendien heeft verzoeker zich meerdere keren zelf tot de Sri Lankaanse autoriteiten gewend voor zijn binnenlandse en buitenlandse reizen. Er kan slechts worden vastgesteld dat de autoriteiten het niet noodzakelijk vonden verzoeker tegen te houden en op te pakken.

2.4.10. Wat betreft zijn reisweg stelde verzoeker dat hij van Sri Lanka naar Qatar gereisd is met een vals paspoort, vervolgens het vliegtuig naar Oekraïne genomen heeft en van daar per auto naar België is gereisd (notities, p. 4-5). Verzoeker kon, buiten de naam op dit paspoort, geen gegevens hierover verstrekken (notities, p. 4) terwijl redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker de gegevens op het paspoort kent, nu deze van belang kunnen zijn bij identiteitscontroles bij internationale reizen. Verder is niet geloofwaardig dat verzoeker geen enkel land of stad kan opnoemen dat hij op de autoreis van Oekraïne naar België passeerde ("*Geen idee, ik zat in de auto, lette niet op*", notities, p. 5). Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat het zijn eerste keer in Europa was en hij aldus geen kennis had van de plaatsen, merkt de Raad op dat, hoewel van verzoeker geen volledige of feilloze beschrijvingen worden verwacht, wel kan verwacht worden dat verzoeker zich enkele plaatsen kan herinneren en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn heikele reis, *quod non*. Verzoekers onaannemelijke en vage verklaringen over zijn reisweg en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg (geen paspoort, tickets, etc.) ondermijnen aldus verder zijn algehele geloofwaardigheid. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat hij, hoewel hij voor zijn reis uit Sri Lanka eind 2017 beweerdelijk een vals paspoort gebruikte, over een eigen legaal paspoort beschikte, waarmee hij in het verleden Sri Lanka zou in- en uitgereisd zijn en dat hij ook dit legaal paspoort niet neerlegt. Verzoeker legde uit dat hij zijn legaal paspoort aan de smokkelaar had gegeven zodat deze een visum kon regelen en een ander paspoort liet maken, wat niet kan overtuigen, nu niet kan worden ingezien waarom de smokkelaar verzoekers eigen legaal paspoort hiervoor nodig had. Evenmin is geloofwaardig dat verzoeker niet eens de moeite deed om zijn paspoort terug te vragen aan de smokkelaar of een aangifte van verlies deed (notities, p. 4). Voorgaande vaststellingen maken het niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker een eventueel door hem verkregen visum voor zijn reis, in het bijzonder het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Dit klemt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielaanvragen en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn. Ter terechtzitting wordt gesteld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker met valse documenten in en uit Qatar reist nu hij daar bekend was. Verzoeker wijzigt hierop zijn verklaringen en stelde dat hij wel met zijn authentieke documenten in- en uitreisde maar dat hij daarna valse documenten gebruikte. Verzoeker wijzigt dus opnieuw zijn verklaringen wanneer hij met de onredelijkheid of ongeloofwaardigheid van zijn beweringen wordt geconfronteerd. De Raad merkt op dat verzoeker tevens faalt in zijn medewerkingsplicht.

2.4.11. Waar in het verzoekschrift volgende informatie wordt toegevoegd: "*Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14/07/2017*"; "*The Washington Post, 'Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?', 16/11/2017*"; "*ABC news, Sri Lanka official denies allegations of torture, rape, 2017*" en de "*COI Focus Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka*" van 7 november 2016 tevens wordt aangehaald,

volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

De overige door verzoeker voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. De bewijswaarde van een document dient te worden beoordeeld binnen het geheel van de verklaringen van verzoekende partij en alle neergelegde elementen. *In casu* kan herhaald worden dat verzoeker geen coherente en geloofwaardige verklaringen ter ondersteuning van zijn asielrelaas heeft afgelegd.

Verzoekers huwelijksakte, de geboorteaktes van hem, zijn echtgenote en hun twee kinderen, verzoekers documenten uit Qatar en zijn Sri Lankaanse identiteitskaart, tonen hoogstens zijn identiteit en zijn verblijf in Qatar aan, wat niet betwist wordt. Verzoekers ticket wijst erop dat hij in maart 2017 van plan was om terug te reizen naar Sri Lanka. De verklaring van verzoekers echtgenote heeft geen officieel noch objectief karakter en bevat slechts een weergave van verzoekers verklaringen, welke reeds ongeloofwaardig werden bevonden. De kranten hebben een algemene inhoud en voegen niets toe. Verder legde verzoeker documenten voor van mensen waarvan hij beweert dat ze net als verzoeker het slachtoffer werden van repressie. Verzoeker gaf echter duidelijk aan dat verzoeker geen persoonlijke band met deze documenten heeft en toont op geen enkele manier aan dat hij enige band zou hebben met de personen vermeld in deze documenten.

2.4.12. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.*" Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoeker licht niet hoe artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie dat een verplichting in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie betreft, dienstig kan worden aangevoerd.

2.4.13. Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoen aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

2.4.14. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

2.4.15. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier, en stelt dat hij niet alleen het gevaar zal lopen om ondervraagd te worden, maar ook om gemarteld of gedood te worden, merkt de Raad op dat de mensenrechtenschendingen die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat verzoekers asielrelaas geheel verzonnen voorkomt en dat hij zelf het bewijs heeft gegeven dat hij niet verontrust werd bij zijn meerdere binnenkomsten en vertrek uit Sri Lanka. De Raad kan slechts herhalen dat uit de COI Focus "*Sri Lanka. Risico op terugkeer*" van 7 november 2016 (toegevoegd aan het administratief dossier) en uit de COI Focus "*Sri Lanka. Risico op terugkeer*" van 29 mei 2018 (neergelegd bij aanvullende nota) blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland weliswaar aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf doch dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Wel worden soms ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen.

2.4.16. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraag en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkings- en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK